

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 20. februára 2008 v Bratislave, v trestnej veci obvineného **F. H.**, pre trestný čin znásilnenia podľa § 241 ods. 1 Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 8 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 a iné, o dovolaní proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline zo 7. augusta 2007, sp. zn. 1 To 82/2007, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného **F. H. sa o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu v Žiline zo dňa 27. apríla 2007 sp. zn. 1 T 63/2006 bol obvinený **F. H.** v bode 1/ rozsudku uznaný za vinného z pokusu trestného činu znásilnenia podľa § 8 ods. 1, § 241 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 a trestného činu porušovania domovej slobody podľa § 238 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. a v bode 2/ rozsudku z trestného činu vraždy podľa § 219 ods. 1, Tr. zák. účinného do 1. januára 2006, na tom skutkovom základe, že

1/ dňa 16. augusta 2005 okolo 21.30 hod. pod vplyvom alkoholu v D. K., na prízemí ubytovne, nachádzajúcej sa na ul. M.R. Š. č. X. sa vlámal do izby č. X., ktorú užívali D. P. a A. D. takým spôsobom, že vytrhol sololitovú dosku o rozmeroch 24x100 cm, tvoriacu výplň uzamknutých dverí, cez vzniknutý otvor vnikol do izby, kde fyzický napadol A. D. tak, že päťami ako aj otvorenou dlaňou ju udieral do oblasti tváre, sácal a kopal do nej, pričom jej strhol nohavičky slovne požadujúc od nej pohlavný styk, uvedenému konaniu sa poškodená aktívne bránila, v dôsledku čoho obvinený upustil od ďalšieho konania a z izby ušiel; Poškodená A. D. utrpela pomliaždenia a mnohopočetné podkožné krvné podliatiny tváre, zlomeninu nosa bez

posunu úlomkov, malú tržnú ranu dolnej pery úst, pomliaždenie a podkožné krvné výrony hornej a dolnej pery úst, pomliaždenie a podkožný krvný výron na chrbte vpravo, pomliaždenie a podkožný krvný výron ľavého prsníka, pomliaždenie a podkožný krvný výron ľavého stehna, ktoré zranenia by si vyžiadali práceneschopnosť v trvaní 17 dní,

2/ dňa 17. augusta 2005 okolo 19.00 hod. pod vplyvom alkoholu v D. K., na prízemí ubytovne, nachádzajúcej sa na ul. M.R. Š. č. X. v priestoroch chodby sa s nožom v ruke vyhrážal, že všetkých pozabíja, na čo pristúpil k J. Z., nar. X., ktorý vyšiel z izby č. X. na chodbu a dvakrát ho bodol kuchynským nožom o dĺžke 33 cm, s dĺžkou čepele 21,5 cm, do oblasti pravého ramena, od ďalšieho konania upustil potom, ako mu v ďalších útokoch zabránili D. Ž. a M. B., pričom naďalej sa vyhrážal zabitím; podľa znaleckého posudku svojím konaním obvinený spôsobil poškodenému J. Z. bodnú ranu na prednej strane pravého ramena veľkosti 3 cm smerujúcu bodným kanálom dlhým 10 cm dozadu a do stredu pod kľúčnu kosť, bodnú ranu na prednej strane pravého ramena veľkosti 3 cm smerujúcu bodným kanálom dlhým 10 cm dozadu zasahujúcu do pravej pohrudničnej dutiny do oblasti kupoly pľúc, kolaps pravého pľúcneho krídla s prítomnosťou vzduchu v podkoží hrudnej steny vpravo, poranenie vretenného nervu ťažkého stupňa a lakťového nervu ľahkého stupňa pravej hornej končatiny, ktoré zranenie si vyžiadalo okamžitý operačný zákrok z dôvodu kolapsu pravých pľúc, v dôsledku ktorého došlo k ohrozeniu života poškodeného, predmetné zranenia si vyžiadali práceneschopnosť v trvaní najmenej 12 mesiacov s predpokladanými trvalými následkami v hybnosti pravej končatiny.

Okresný súd za to obvinenému podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 35 ods. 2 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 13 (trinásť) rokov a 6 (šesť) mesiacov a pre jeho výkon ho podľa § 39a ods. 3 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006, zaradil do II. (druhej) nápravnovúchovnej skupine.

Podľa § 55 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 mu uložil aj trest prepadnutia veci a to kuchynského noža dĺžky 33 cm, s čepeľou dlhou 5 cm a šírky 3,5 cm s tým, že vlastníkom tejto veci sa podľa § 55 ods. 6 Tr. zák. stáva štát.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. účinného do 1. januára 2006, okresný súd uložil obvinenému aj ochranné ústavné protialkoholické liečenie. Súčasne podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil obvinenému povinnosť nahradiť poškodeným A. D. škodu vo výške 25 320 Sk a J. Z. škodu vo výške 58 560 Sk. Tohto poškodeného podľa § 288 ods. 1 Tr. por. so zvyškom jeho nároku na náhradu škody odkázal na konanie o veciach občianskoprávných.

Obvinený F. H. podal proti tomuto rozsudku okresného súdu odvolanie, ktoré Krajský súd v Žiline uznesením zo dňa 7. augusta 2007, sp. zn. 1 To 82/2007, podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Proti tomuto uzneseniu Krajského súdu v Žiline podal dňa 19. novembra 2007 obvinený F. H. prostredníctvom zvoleného obhajcu dovolanie, ktoré bolo Okresným súdom v Žiline predložené na Najvyšší súd Slovenskej republiky dňa 6. februára 2008.

Predmetné dovolanie bolo podané podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. a vytýka sa v ňom, že v predmetnej veci došlo k nesprávnemu právnemu posúdeniu oboch skutkov, zo spáchania ktorých bol obvinený uznaný za vinného už rozsudkom Okresného súdu v Žiline.

K jednotlivým skutkom obvinený v podanom dovolaní sa vyjadril ku skutkovému stavu ustálenému okresným súdom, pričom v podstate zotrval na svojej obhajobe prednášanej v priebehu celého konania, že sa predmetných skutkov nedopustil.

Vo vzťahu ku skutku pod bodom 1/ rozsudku Okresného súdu v Žiline uviedol, že nemal žiadny dôvod napadnúť poškodenú D. a pokúsiť sa ju znásilniť, pričom jediným priamym dôkazom proti nemu bola v tomto smere len výpoveď poškodenej. Táto bola v inkriminovanom čase pod značným vplyvom alkoholu a identifikovala ho iba podľa hlasu, pretože na izbe, kde sa nachádzala, bola tma. Preto okresný súd a následne aj krajský súd pochybili, keď pri ustálení jeho viny v tomto skutku vychádzali len z výpovede tejto poškodenej. Jej výpoveď bola čiastočne spochybnená aj závermi znalkyne z odboru psychológie PhDr. T., ktorá

vo svojej výpovedi uviedla, že poškodená sa k veci vyjadrila vágne, nejasne a náznakovo, pričom sa nevedela ani orientovať v čase. V jeho prospech naopak vyzneli výpoveď svedka MUDr. B. a lekárske správy založené v spise. Vzhľadom na všetky tieto skutočnosti ho mal už Okresný súd v Žiline oslobodiť spod obžaloby podľa § 285 písm. c/ Tr. por. Pretože nebolo jednoznačným a nepochybným spôsobom preukázané, že dňa 16. augusta 2005 spáchal predmetný skutok.

Ku skutku pod bodom 2/ rozsudku Okresného súdu v Žiline rovnako napadol skutkové závery tohto súdu, ako aj výrok o jeho vine, pričom zotrval na svojej prednášanej obhajobe, že v inkriminovanom čase sa on len bránil proti útoku J. Z. a ďalších osôb a pri tejto obrane spôsobil J. Z. zranenie. Na základe vykonaných dôkazov sa podľa jeho názoru nedá vylúčiť verzia, že bol na svojej izbe napadnutý viacerými útočníkmi, ktorí ho udierali do hlavy a pokiaľ spôsobil poškodenému J. Z. poranenie, tak to bolo len v rámci jeho sebaobrany, na ktorú použil nôž. Konal teda v nutnej obrane, ktorá bola primeraná útoku viacerých osôb proti nemu, a preto ho mal okresný súd v tomto prípade podľa § 285 písm. b/ Tr. por. spod obžaloby oslobodiť.

Ak by Krajský súd v Žiline pri rozhodovaní o jeho odvolaní postupoval dôsledne, mal rozsudok prvostupňového súdu v celom rozsahu zrušiť a vrátiť mu vec na nové prejednanie a rozhodnutie. Tým, že jeho odvolanie Krajský súd v Žiline ako nedôvodné zamietol, porušil podľa jeho názoru zákon v jeho neprospech a to v ustanoveniach § 319 Tr. por., § 8 ods. 1, § 241 ods. 1, § 238 ods. 1, ods. 2, § 8 ods. 1, § 219 ods. 1, § 13 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 a v ustanovení § 287 ods. 1 Tr. por.

V závere dovolania preto obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol vo veci rozsudkom, ktorým vysloví, že napadnutým uznesením Krajského súdu v Žiline a konaním, ktoré mu predchádzalo bol porušený zákon vo vyššie citovaných zákonných ustanoveniach a v jeho neprospech, aby toto uznesenie následne zrušil a Krajskému súdu v Žiline aby prikázal vec v potrebnom rozsahu znovu prerokovať a rozhodnúť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. por.), že bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.) v zákonnej lehote a na mieste kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1 Tr. por.). Zároveň však dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť na neverejnom zasadnutí, pretože je zrejmé, že nie sú splnené zákonné dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Podľa § 371 písm. i/ Tr. por. dovolanie je možné podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, pričom však správnosť a úplnosť zisteného skutku dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podľa § 385 ods. 1 Tr. por. dovolací súd je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Rozsah preskúvacieho oprávnenia dovolacieho súdu je teda obmedzený na právne posúdenie ustálených skutkových zistení. Dovolací súd nie je legitimovaný posudzovať ani úplnosť skutkových zistení ustálených súdmi oboch stupňov v pôvodnom konaní a rovnako ani hodnotenie dôkazov vykonaných v pôvodnom konaní.

Podstatou správnej právnej kvalifikácie je, že skutok ustálený súdmi oboch stupňov v pôvodnom konaní (ktorých správnosť a úplnosť dovolací súd už nemôže hodnotiť) bol podradený pod právnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad by odôvodňoval naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Dovolacie námietky obvineného F. H. v predmetnej veci sa vôbec nedotýkajú právneho posúdenia zistených skutkov, ale naopak spochybňujú skutkové závery súdov prvého a druhého stupňa vo vzťahu k obojmu skutkom ustáleným v rozsudku Okresného súdu v Žiline. Obvinený vo vzťahu k právnomu posúdeniu týchto skutkov vyvodzuje iba ten záver, že pri inom hodnotení vykonaných dôkazov a inom ustálení obojch skutkov kladených mu za vinu, mal byť v končenom dôsledku v celom rozsahu oslobodený spod obžaloby okresného prokurátora.

Keďže dovolací súd nemôže v danom prípade preskúmať úplnosť a správnosť skutkových zistení ustálených súdmi oboch stupňov v pôvodnom konaní, je v dovolacom konaní potrebné oba skutky považovať za správne ustálené. Keďže takto ustálené skutky vykazujú zákonné znaky trestných činov, z ktorých bol pôvodným rozsudkom Okresného súdu v Žiline obvinený F. H. uznaný za vinného je preto tento rozsudok, ako aj nadväzujúce napadnuté uznesenie Krajského súdu v Žiline založené na správnom právnom posúdení konania obvineného, pričom nebolo zistené ani nesprávne posúdenie iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto uznesením na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného F. H. odmietol, pretože je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania predpokladané v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave, 20. februára 2008

**JUDr. Pavol T o m a n ,v.r.
predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia: